

en tidligere Leilighed ikke har været saa ganske opmærksom paa dette Punkt, idet der ved Dispositionen med Hensyn til Gammelholm uægtelig efter min Opfattelse er begaaet væsentlige Feilgreb i den Retning. Det er mig ogsaa bekendt, at det sjællandske Jernbaneselskabs Direction, eller en Deel af den, meget gjerne har villet have Sporene lagte saa nær ved Holbørfket som mulig. I fald noget saadant fandt Sted, sees det let, at man ikke kunde benytte denne Plads til Skibes Losning og Varers Transport til Pakhusene uden at være generet af Jernbanetogene. Det er fra Kjøbenhavn's Havnevesens Side blevet foreslaaet at lægge disse Spor bagved Pakhusene, og at det Nødvendige i denne Henseende vil blive varetaget, nærer jeg ingen Tvivl om. — Jeg troer, som sagt, ikke, at der er Fare ved at vedtage Lovforslaget som det foreligger, men jeg har dog ikke villet undlade ved denne Leilighed at udtale disse Bemærkninger.

Wichfeld: Da jeg begjærede Ordet, var det egentlig kun for at imøbegaae nogle Ytringer af det ærede 12te kongevalgte Medlem (Fischer), men jeg har siden faaet en anden lille Mellemregning, som jeg ogsaa maa klare. Forfaavidt jeg har forstaaet det ærede 12te kongevalgte Medlem rigtigt, anstode jeg, at jeg havde opgivet Ordet om en Jernbane paa Lolland og Falster. Derimod maa jeg paa det Bestemteste protestere. Jeg vil være meget tilfreds med, naar vi nu faae en Jernbane til Vordingborg, som nærmer det danske Jernbanenet til Nerne, men jeg opgiver derfor paa ingen Maade Ordet om en Jernbane over Smaaøerne. Det kan jeg ikke som god Lovlik, og frem for Alt ikke som Behoer af et Land, hvor Jernveiene — man maa hellere kalde dem Jernveie end Jernbaner — ville blive til en Nødvendighed paa Grund af Sjældenheden af det almindelige Veimateriale og dettes deraf følgende Kostbarhed. Der er store Egne paa Lolland, hvor der slet ikke er Grus, og hvor der er en saadan Mangel paa Kampsteen, at Tilveiebringelsen af en Cubitfaan Steen koster 25 Rd. foruden dens Slagning, som koster 8 til 12 Rd., og man vil altsaa see, at det vil blive en nyttig Deconomie at indføre Jern-

veie paa Den. Med Hensyn til, hvorvidt den Krønkelfe Idee kan siges at leve eller ei, skal jeg kun bemærke, at jeg ikke troer, at den kan siges at leve; jeg haabede paa den, saalænge det var muligt, men jeg indseer ikke, at der mere er nogen Grund dertil, og jeg har derfor opgivet Haabet. Dette maa være mit Svar paa en Ytring af den ærede Landsthingsmand for Nordfalster (Skylte). Samme høitærede Landsthingsmand anførte, forekommer det mig, at jeg havde citeret Ytringen af Petitionen fra Rjøge paa en Maade, som mindre kunne billiges. Jeg har Petitionen liggende foran mig, og jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse de Pinier af den, hvorom det her dreier sig: „Stulpe det imidlertid dog blive nødvendigt at give det sjællandske Jernbaneselskab Concession til en Sydbane, saa haabe vi, at denne, naar den ikke følger det Krønkelfe Spor, maa blive saa langt borte fra os som muligt.“ Jeg mener, at dette aldeles stemmer med, hvad jeg sagde. — Jeg skal endnu kun tilføie, at der er en gammel Talemaade, som siger, at smaa Gaver vedligeholde Venstabet, og jeg maa i den Anledning bede det ærede Medlem at modtage de Blomster, han omtalte, især da de hverken tilhøre mig eller Narstiben.

David: Jeg skal ikke tage Hensyn til, hvad der igrigt er blevet henkastet under Discussionen, og hvad der mere kan være undsluppet ærede Talere i en egen Slags Stemning med Hensyn til denne Sag, end det i det Hele kan ansees for at være blevet saaledes begrundet, at det egentlig fordrer nogen Modsigelse. Naar en af de ærede Talere (Melchior) har anstode, at Regjeringen ligesaavel kunde have garanteret Hr. Krønkelfe de mange Millioner for hans Bane som det sjællandske Jernbaneselskab de saa Millioner, det vil anvende til at udføre Projectet om en Sydbane til Vordingborg, da har det ærede Medlem taget fejl i sin saaledes løst henkastede Paastand, men har ogsaa selv senere i sit Foredrag grebet sig i det Urigtige i en saadan endog blot Anstodning. Det er aabenbart, at det er to ganske forskellige Garantier, ikke blot i Udstrækning, men ogsaa i virkelig Betydning, som der saa-